

La Conxita Serra va néixer a Castellar del Riu, al Berguedà, però ja fa vint-i-cinc anys que viu a Avià, a la mateixa comarca, on té, juntament amb el marit, els seus propis negocis, dedicats a la construcció de vivendes: **"El ja era propietari d'una empresa, quan va començar a créixer en vam muntar una altra, i ara cadascun dels dos en porta una."**

D'aquesta manera, la nostra protagonista fa una dècada que ocupa un càrrec directiu, però per arribar fins on ara es troba ha hagut d'emprar molt de temps i molt d'esforç, no en va treballa dins del món empresarial des que tenia poc més de vint anys: **"Els de fora només veuen el que tens, no el que t'ha costat aconseguir-ho."**

Aquesta catalana ha fet un centenar de vivendes al llarg d'aquests deu anys. El fet de fabricar tantes llars alhora, però, no impedeix que cada habitatge s'adapti a les necessitats dels seus futurs propietaris: **"Intentem fer les cases personalitzades per a cada parella, no n'hi ha cap de repetida. No acabem mai un pis per dintre si no sabem qui se'l queda."**

De fet, la Conxita reconeix que s'estima més vendre el pis directament al propietari, abans que a un inversor que després el vendrà a una altra persona, i aquest desig de satisfer el client és una de les causes que Prat-Serra S.L., Prafi S.A. i Clau 21, que són els noms de les empreses, no treballin amb intermediaris. Són ells mateixos els qui, un cop construït l'habitatge, el venen: **"Així tens un tracte més directe amb el client, i ells tenen més confiança per demanar allò que volen."**

Aquest contacte amb la gent serveix aquesta empresària berguedana per tenir algun detall extra, si s'escau: **"És maco vendre perquè te n'adones de la il·lusió de la parelleta que es compra un pis. Quan veus que tenen un caprici que s'escapa una mica de les seves possibilitats, intentes donar-los un cop de mà perquè els surti el més econòmic possible. Sé que comprar-se una vivenda representa un sacrifici."**

Efectivament, l'adquisició d'un habitatge implica una despesa molt important, si bé a Berga, que és on aquestes empreses construeixen, els preus no són desorbitats. En funció de la situació i del tipus de pis, un habitatge pot costar entre dotze i catorze milions de pessetes. Una caseta unifamiliar als afores ja representaria sis o set milions més. Això no obstant, la Conxita afegeix que **"els ajuntaments haurien de donar el màxim de facilitats a la construcció, tenir en compte el fet que aquesta ajuda perquè funcioni bé l'economia del país, no en va crea riquesa i molts llocs de treball."**

El bon servei que ofereix aquesta constructora és, amb tota seguretat, la causa del gran prestigi del qual Prat-Serra S.L., Prafi S.A. i Clau 21 gaudeixen arreu de la comarca: **"Com que sempre hem jugat net, sabem que els fills o els néts dels qui ens van comprar fa deu anys vindran a veure el que tenim abans de comprar-se un pis."** No és per a menys, tenint en compte que la Conxita està sempre disponent per als seus clients: **"Si algú vol venir a veure el pis en diumenge, no li direm que no."** I és que el fet que el comprador quedi satisfet i

porti nous clients és el millor premi per a qualsevol empresari.

Malauradament, però, no tot són flors i violes, en l'ofici de la nostra protagonista. Un contractista ha de controlar fins a l'últim detall del que s'esdevé en la seva obra. Com a conseqüència d'això, corre el risc de tenir problemes per la negligència d'algun treballador: **"Si un fuster porta un aprenent que no està assegurat, o si enxampen un dels manobres sense casc, és el contractista qui ha de respondre per ells. Com que has de coordinar tota l'obra, també has de coordinar-ne la seguretat."** La responsabilitat de la Conxita és, per tant, molta.

Aquest rigorós control passa per treballar els projectes en estreta col·laboració amb els arquitectes i aparelladors, que són els qui s'encarreguen de les proves de qualitat: **"Afortunadament, els professionals amb els quals treballem no són molt estrictes; et deixen participar bastant en l'obra."** Així, l'arquitecte la visita un cop per setmana, mentre que l'aparellador ho fa diàriament.

A més de tots els arquitectes, aparelladors, fusters, llauers, pintors i altres professionals que requereix la construcció d'una casa, el matrimoni Prat Serra compta amb l'ajuda de la seva filla de vint-i-quatre anys, la Rosa, que, sense que ningú li ho imposés, ha optat per seguir les passes de la seva mare. I és que, com diu la Conxita, **"els fills han de respectar els pares, i els pares els fills. Treballa aquí perquè ella ho vol."**

Aquesta jove, casada i mare de l'Eric, de tres anys, encara troba temps a la seva vida per vendre cases, i és que la seva feina li agrada molt: **"M'encanta tractar amb la gent, tant amb els treballadors de l'empresa com amb els clients, tot i que de vegades, com que m'han vist créixer, els costa de prendre's seriosament el que els dic."**

La Rosa afirma, d'altra banda, que el fet de treballar al costat de la seva mare només provoca petites **"interferències"** sense importància: **"Ella té els seus clients i jo els meus, i cadascuna ho fa a la seva manera. De fet, cadascuna treballa en una de les empreses. En ocasions, però, el fet de voler-nos aconsellar l'una a l'altra sobre com treballem genera algun conflicte."** La veritat és que quan s'és propietari d'una empresa familiar no resulta fàcil oblidar-se de tot plegat a l'hora de plegar. Tanmateix, tant a casa de la Conxita com a la de la Rosa regna l'harmonia.

El pare, en Ramon Prat, ha estat un puntal indiscutible al llarg de la carrera de la seva dona: **"Sense ell jo mai no hauria estat l'empresària que sóc ara. És un home responsable i molt treballador. A casa sempre hem compartit les feines."** Tenen un altre fill, en Ramon, de vint-i-un anys, que està estudiant, i no resulta difícil concloure, després de sentir-la parlar, que la Conxita haurà construït moltes cases, apartaments i pisos, però també una altra cosa que encara és més ferma: una magnífica família.

Rosa Prat i Conxita Serra - Avia (el Berguedà)